

1892-03-27

SENDER

Laura Warberg

RECIPIENT

Albrecht Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Brevet er udateret. Christine Warberg fødte sit første barn, som omtales i brevet, tirsdag 22. marts 1892. Brevet er skrevet søndag aften, og Christine har det godt, men er stadig på Fødselsstiftelsen, så det må være førstkomende søndag.

General comment:

Christine Warberg og Leonard Holsts datter, Ellen Agnete Amstrup, blev bortadopteret, men familien bevarede kontakten til hende.

Det vides ikke, hvad Leonard Holsts forældre hed.

Sender's location:

Hotel Royal, Aarhus

Mentioned people:

Ellen Agnete Amstrup
Bjørnstjerne Bjørnson
Lauritz Brandstrup
Leonard Holst
Henrik Ibsen
Christine Mackie
Hempel Syberg

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB1372

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura
Warberg (Bibbe)

TRANSCRIPTION

[Fortrykt øverst s. 1 og 2:]

Carl Larsen.

Hotel Royal.

Aarhus, den

.....189

[Håndskrevet:]

Søndag Aften

Kjæreste Abba!

Alt føjer sig saa godt for os og Christine er saa rask. Da jeg gik ind imorges for at lede dem op, traf jeg strax paa Pojken, der var på Vejen til Christine. Han saa mig ikke inden jeg var lige ved ham, det bedrøvede mig at see ham gaa saa sorgfuldt helt optaget af sine egne Tanker. Vi fulgtes ad til Chr. og de var begge – hun især – saa lettede ved at der ingen Vielse skulde være; han vistnok mest fordi hun ønskede det saameget. Til Præsten havde han iaftes udtalt, at naar de blev viede nu saa havde han det Haab, at de med Tiden kunde falde sammen igjen – Baade Bassen og jeg tog Gjensynet meget roligt. Fra hende gik vi til Skandinavien at faa Syberg med til Lægen. Denne erklærede, at Chr. kunde uden Tvivl nok klare Sørejsen helt lige til Kjøbenhavn, han vilde give hende lidt Chloral og selv følge os ombord Tirsdag Aften 11½. Han billigede vor Fremgangsmaade med ikke at holde [”holde” overstreget] faa dem viede. Saa gik vi alle fire i Kirke og fik en udmærket Prædiken. Kl. 2 skulde de møde hos Præsten. Vi blev hurtig enige med ham i det rigtige ved ikke at faa et Ægteskab istand med den Tanke, at det saa skulde opløses; ligesaa Hensynet til Barnet og det vanskelige for hende i at beholde sit Pigenavn. Altsaa vi mødte slet ingen Modstand og han var mageløs rar. Det var mest af Hensyn til Barnet og til Pojken, at han havde foreholdt hende det urigtige i at indgaa det med den faste Beslutning at skilles. Han talte saa godt og saa medlidende om Pojken, havde ogsaa sagt til hende, at en saadan Kjærlighed skulde hun betænke sig på at kaste fra sig og meget mere godt om ham, som jeg bedre kan fortælle om mundtlig. De Unge var i en anden Stue, han lovede at besøge Chr. imorgen. Det er forbavsende saa rigtig han har opfattet hendes Karakter, hvad hun ogsaa selv indrømmer, men hun har ogsaa skrevet flere anonyme Breve til hans ”umodne Produkter af Læsning af Ibsen og Bjørnsson” sagde han. Imidlertid han har jo været ganske mageløs mod hende. Derfra gik vi Alle ned til Rasmussen, det er en prægtig, deltagende Kone, vi skulde spise der, vilde hun absolut have, vi fik Suppe Boeuf og Kage med Øl til. Vi spiste godt og følte os meget lettede undtagen Pojke, der er lige sorgfuld bestandig, vel mest en Følge af, at nu maa det jo hedde sig og naturligvis

ogsaa være forbi med Forlovelsen; det kan ikke trøste ham, at jeg siger vi kan se Tiden an. Saa gik Syberg til Lægen at faa rigtig Besked om Fødselsstiftelsen og nu rejser han iaften lige til Kjøbenhavn og tager imod os Onsdag Morgen. Pojken tager vi med samt alle Papirerne. Hans Forældre havde ment, at det var for overilet med Vielse, om det dog ikke kunde dysses ned, altsaa de vil synes om denne Ordning. Hans Far gav ham Penge, og Christine har faaet de 50 Kr. Du gav ham. Paa Hvilan ved de intet og skal ikke vide om det, end at Forlovelsen er hævet. Nu skriver jeg ogsaa til Dalen. Er der Breve til mig, kan Du jo sende dem til Alhed; jeg kommer saa om Alt gaar efter Ønske hjem Fredag med Iltoget. Syberg og vi Alle er raske. Det har været en anstrengende Dag, jeg laa en Time paa Sengen mange Farvel min egen Ven. Det er en Sorgens Tid men det klarer vel igjen. Kjærlig Hilsen til alle hjemme. Du siger vel at Far er bedre og jeg bliver et Par Dage hos ham.

Din Smaa.

CARL LARSEN.

Hôtel Royal.

Aarhus, den.....189

I
Søndag Aften

Kjæreste Alba!

Alt fejrer sig saa gaelt for
os og Christine er saa rast.
Da jeg gik ned i morges
for at hente dem op, troep
jeg strax paa Poppius der
var paa Vejen til Christine
han saae mig ikke men
jeg var ligi ved ham,
det hedrede mig at
see ham gaar saa sød
fuldt helt optaget i sine
sine egne tanker. Vi
fulgte ad til Chr. og de
to var begge - mm især
saa lettede ved at see
siger ikke stulle

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ved, han udtænk med
følelse om omkædet det
sæmmezet. Til Præsten
Karell kan castis ved
talt, at naar de blev
vælle nu, saa havde
han det haab, at de
med Tiden kunne
falde sammen igjen.
— Paa alle Paaen og jeg
tog Hjemmet meget
lyst. Fra hende gik vi
til Skandnavien at faae
Lys og med til Lægen.
Denne erklæred, at de
kunne naae Svalmek
taale. Foren det lige
til Hjerten, kan vilde
Opis hende lidt Kval
og selv følge i omheed
Torsdag aften 11^{te} den
billigede var Fremgangs
maade med ikke at
kæde faae dem viede
Saa gik vi alle fire i
Kirke og fik en udme
Ket Brædten. Th. L.
skulde de viede ha
Præsten. De blev hurtig
enige med ham i det
riktige ved ikke at faae
et Kædet nok istand med
den Tanke, at det ikke
skulde opløses; ligesaa
Hjemmet til Paaen
og det vanskelig for
Præsten i at behøve
sit Pigenavn. Altsaa
vi maatte slet ingen
Modstand og han var
mageri raa. Det var
mest af Hoved til Paaen

CARL LARSEN.

Hôtel Royal.

Aarhus, den.....189

11
Karakter, hvad man
helv midtremmet, men
man har dog på skrevet
flere anonyme Breve
til ham om andre Breve
Antetter af Lesning af
Ishen og Bjergstenen
sagde han. Imidlertid
har han jo været ganske
mager og meget kendt.
Derfra gik vi alle ned
til Rasmussen's det er
prezty, deltagende hene
vi skulde spise der, vil
de man absolut have
fik Suppe, Boerf og
Kage med alt til V.

spiste godt og faldt os
meget lette i munden
den Pølse, der er lig
sørgfuld hertandig vel
meget en Følge af, og
en mere dlet og bedre
sig og naturligvis og
som mere forski med
Forsøret; det kan
ikke træste ham, at
jeg siger vi kan se
Tiden an. Soa gik
Tuberg til Lezeren at for
sigtig Berked om for
relativiteten og om rejse
ser han næsten lig
til Tøben ham og ta
ge med os Omsted
Morgen. Pølsen ta
ges vi med samt alle
Papirerne. Hans For
alder havde ment at
det var for usikkert
med Væld, om det
dey ikke kunne de
ser med, attesa de vil
siger om denne Chel
ning. Hans For
kaldt Penge, og Christen
kaldet de 100 Th. der
gik ham. Soa Han
kan ved de intet
og skal ikke vilde
det, end at Forsøret
er næret. Nu skrive
jeg ogsa til Valen.
Soa der Breve til mig,
kan du se sende
dem til skibet;

881372
Jeg kommer saa om
alt gaar efter frukt
hjem. Fredag med de
taget. Lyberg og vi
alle er raske. Det var
veret en anttengende
dag, jeg lae en Time
paa Sengen mine og
Farvel min egen Veg
Det er en Sogrens led
men det klaver vel
igjen. Heilig Helia
at alle hjemme
Du siges vel at far
er bedre og jeg blier
et Par dage hos ham.
Din Luce.